

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET Alm. del - bilag 626 (of fentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrang-res
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

24. februar 2003

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 28. februar 2003 –
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 7. marts –
vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på
dagsordenen.

P. H. Olsen

20. februar 2003
12 NHB

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 7. marts 2003

1. Forberedelse af Det Europæiske Råds forårstopmøde
 - a) 'Key issues' papiret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (**side 2**)
 - b) Styrkelse af den økonomiske politik koordination (**side 4**)
 - c) Rapport om pensionssystemer (**side 5**)
 - d) Rapport om sundhed og ældrepleje (**side 7**)
2. Stabilitets- og vækstpagten
 - Vurdering af opdaterede stabilitetsprogrammer for Portugal og Luxembourg (**side 9**)
3. Finansielle tjenesteydelser
 - Oplysningsdirektivet (**side 14**)
4. Tilpasning af afstemningsreglerne i ECB's Styrelsesråd (**side 16**)
5. Skattespørgsmål
 - a) Skattepakken (**side 20**)
 - b) Energibeskatning (**side 26**)
6. Budget
 - a) Decharge procedure vedr. gennemførelse af budgettet for 2001 (**side 28**)
 - b) Rådets prioriteter for budgettet for 2004 (**side 33**)

Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af Det Europæiske Råds forårstopmøde

a) 'Key issues' papiret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

Baggrund

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det helt centrale element i samordningen af den økonomiske politik i EU.

Det Europæisk Råd skal på sit forårsmøde i Bruxelles have en drøftelse af hovedlinjerne for de kommende overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Derfor udarbejder ECOFIN et oplæg med hovedemner for kommende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer ("key issues") som forelægges Det Europæiske Råd den 21.-22. marts 2003.

På ECOFIN den 7. marts 2003 ventes der således en drøftelse af et udkast til "key issues paper", baseret på den orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer på ECOFIN-rådsmødet den 18. februar 2003.

På baggrund af drøftelsen på forårstopmødet udarbejder Kommissionen et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der med beslutningen i december 2002 om at strømline de økonomiske samarbejdsprocesser fremover vil blive formuleret for en 3-årig periode. EFC og EPC vil derefter drøfte Kommissionens udkast og forelægge dette for ECOFIN. Det reviderede udkast forelægges derefter Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki i juni og vedtages herefter af ECOFIN.

For så vidt angår Kommissionens synteserapport henvises bl.a. til aktuelle notater forud for rådsmøderne (ECOFIN) den 18. februar og (GAERC) den 27.-28. januar og 24. februar 2003.

Indhold

Udkastet til "key issues" papiret ventes at lægge op til at fokusere på behovet for at fastholde fokus behov for fremskridt med hensyn til struktur-reformer, af hensyn til Lissabon-målsætningerne.

Udkastet ventes at lægge vægt på følgende overordnede hovedemner:

- Opretholdelse af budgetdisciplin i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten, herunder medlemslandenes opnåelse af offentlige finanser tæt på balance eller i overskud;
- styrke iværksætterskab og forholdende for små virksomheder, ved blandt andet at mindske administrative barrierer og byrder, øge ef-

fektiviteten af offentlige ydelser, tilskynde udbredelsen af ”best practices” på corporate governance;

- styrke det Indre Marked, ved at øge gennemførelsesraten i medlemslandene for indre markeds lovgivning, fortsætte reduktionen af statsstøtte, øge konkurrencen navnlig for tjenesteydelser, hurtig gennemførelse af aftaler vedr. energi og transport, færdiggørelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, endelig vedtagelse af skattepakken;
- fremme overgangen til den videnbaserede økonomi ved at, skabe betingelser for øgede investeringer i forskning og udvikling, fremme EU-patent, investeringer i human kapital;
- arbejdsmarkedsreformer for flere og bedre jobs ved, skattetiltag med henblik på at øge arbejdsudbuddet og arbejdsstyrken, reformer af overførselsindkomstsystemer og deres samspil med skattesystemet for at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, samt at øge mobiliteten på arbejdsmarkedet på tværs af sektorer og over regioner og grænser;
- styrke den sociale samhørighed i EU ved, at revidere overførselsindkomstsystemer så ydelser rettes mod dem med det største behov, reformer af pensionssystemer for at tackle udfordringer fra det stigende antal ældre;
- fremme bæredygtig udvikling ved, at genvurdere den europæiske og de nationale strategier for bæredygtig udvikling, færdiggøre energibeskatnings direktivet samt styrke Cardiff processen og integrere miljømæssige udfordringer i alle politikker og handlinger.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Udkastet til ”key issues paper” om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer forud for ECOFIN den 18. februar 2003.

b) Styrkelse af den økonomiske politik koordination

1. Baggrund

Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002 konkluderede, at der er behov for at styrke de eksisterende mekanismer for finanspolitisk koordination og bad Kommissionen fremsætte forslag til styrkelse af koordineringen af den økonomiske politik forud for Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003. Som opfølgning herpå har Kommissionen udsendt en meddelelse om styrkelse af koordineringen af budgetpolitikkerne (COM (2002) 668).

Sagen blev drøftet på ECOFIN den 18. februar 2003 og det ventes, at ECOFIN den 7. marts 2003 vedtager rådskonklusioner om styrkelse af den økonomiske politik koordination til Det Europæiske Råds forårstopmøde i Bruxelles den 21. marts 2003.

2. Indhold

For så vidt angår indholdet i Kommissionens meddelelse om styrkelse af koordineringen af budgetpolitikkerne (COM (2002) 668) henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 18. februar 2003.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Arbejdet med den finanspolitiske koordination, der ligger inden for traktatens og stabilitets- og vækstpagtens rammer, har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En styrkelse af den finanspolitiske koordination i EU må nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedrørende en styrkelse af den økonomiske politik koordination har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. februar 2003 til orientering.

c) Rapport om pensionssystemer

1. Baggrund

Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 bemyndigede det Den Økonomiske-Politiske Komité (EPC) og Komitéen for Social Beskyttelse (SPC) til at udarbejde en rapport om holdbarheden i pensionssystemer til Rådet med henblik på Det Europæiske Råds forårsmøde i Barcelona i marts 2002. I den forbindelse blev der udarbejdet en situationsrapport til Det Europæiske Råd i Laeken 14.-15. december 2001. Som led i en strategi for at kunne tage udfordringerne op i forbindelse med befolkningens aldring, godkendte Det Europæiske Råd på sit møde i Göteborg den 15.-16. juni 2001 tre overordnede principper for sikring af pensionssystemernes holdbarhed på lang sigt: 1) at værne om systemernes evne til at opfylde deres sociale mål, 2) at opretholde deres økonomiske holdbarhed og 3) at reagere på ændringer i samfundets behov.

På dets møde i Barcelona 15.-16. marts 2002 understregede Det Europæiske Råd rigtigheden af Kommissionens og Rådets fælles rapport om pensioner. Denne rapport skulle basere sig på nationale strategirapporter, som blev indsendt i september 2002 og forelægges Det Europæiske Råds møde i Bruxelles 21.-22. marts 2003. For at hjælpe rapporten på vej, sammenfattede Kommissionen på baggrund af de nationale strategirapporter en meddelelse.

2. Indhold

Som udkast til rapporten offentliggjorde Kommissionen den 17. december 2002 meddelelsen "Draft Joint report by the Commission and the Council on adequate and sustainable pensions" (COM(2002) 737 final).

Meddelelsen indeholder en generel del og en landespecifik del, hvor medlemslandenes pensionssystem beskrives individuelt. Den generelle del er opdelt i fem primære afsnit:

- i) En præsentation af den ændrede demografiske situation frem mod 2050; både indeholdende befolkningsfremskrivninger og forventninger til de offentlige pensioner i fremtiden. Sidstnævnte er opgjort på basis af en spørgeskemaundersøgelse.
- ii) Beskrivelse af indkomstfordelingen; både generelt og forholdsvist mellem erhvervsaktive og pensionister, herunder indkomstfordeling relativt imellem de to grupper pensionssystemets, og dermed pensionssystemets evne til at sikre en rimelig levestandard for pensionister.
- iii) Økonomisk holdbarhed; pensionernes tilstrækkelighed afhænger af, at de offentlige finanser, herunder pensionssystemerne, er holdbare.

iv) Systemerne skal være i stand til at imødekomme skiftende behov, hvor skiftende behov er defineret ved ændringen i sammensætningen af arbejdsstyrken og arbejdsmarkedets funktionsmåde.

v) I sidste del diskuteres perspektiverne for samarbejde på området imellem landene, herunder fremtidige rapportering fra medlemslandene.

I den landespecifikke del beskrives kort også det danske pensionssystem, hvilke udfordringer det står overfor, og hvordan disse udfordringer imødegås.

Vedtagelsen af den samlede rapport, som udarbejdes med afsæt i meddelelsen og de nationale strategirapporter, ventes at ske 6. marts af Rådet (beskæftigelses- og socialpolitik) og 7. marts af Rådet (ECOFIN). Herefter ventes rapporten fremsendt til Det Europæiske Råds møde i Bruxelles 21. marts 2003.

Den samlede rapport ventes at indeholde en yderligere præcisering af kravet om, at pensionssystemerne bør være økonomisk holdbare. For Danmarks vedkommende ventes oplysningerne om indkomstfordeling i den landespecifikke del at blive komplementeret af oplysninger baseret på danske registerdata. Ligeledes ventes oplysninger om indkomstfordeling i den generelle del af rapporten at blive komplementeret af oplysninger baseret på danske registerdata. Endelig ventes det, at rapportering om pensionssystemer i denne form ikke bliver en tilbagevendende begivenhed, men eventuelt besluttet som særskilt projekt, hvis det skønnes nødvendigt. Således behandles den finanspolitiske holdbarhed allerede i landenes stabilitets- og konvergensprogrammer, mens beskæftigelsesstrategien behandles i de nationale handlingsplaner for beskæftigelse.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten har i sig selv ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet finder sted inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode og bygger dermed på en decentraliseret tilgang, der med udgangspunkt i en gensidig erfaringsproces skal hjælpe medlemslandene til gradvis at udvikle deres egne politik.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

d) Rapport om sundhed og ældrepleje

Baggrund og Indhold

På mødet i Göteborg i juni 2001 bad Det Europæiske Råd om en første rapport til forårstopmødet i Barcelona i 2002 om pejlemærker inden for sundhedsvæsen og ældrepleje i lyset af udfordringerne med en aldrende befolkning. Rapporten blev udarbejdet i samarbejde mellem Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) og Udvalget for Økonomisk Politik (EPC) og baseret på den åbne koordinationsmetode.

Rapporten anerkendte de målsætninger for fremtidens sundhedsvæsen og ældrepleje, som Kommissionen havde opstillet i sin meddelelse af 5. december 2001 "Den fremtidige ældrepleje og sundhedsvæsen – sikring af adgang, kvalitet og den økonomiske holdbarhed (Kom 723):

- adgang for alle
- høj kvalitet
- økonomisk bæredygtighed

Desuden påpegede rapporten, at sundhedssystemerne i EU hviler på principperne om universalitet, solidaritet og lighed.

På forårstopmødet i Barcelona blev Kommissionen og Rådet opfordret til at undersøge spørgsmålene om adgang, kvalitet og finanspolitisk holdbarhed nærmere forud for Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003. Medlemslandene blev derfor efterfølgende i en rundspørge bedt om at beskrive deres nuværende politik og planer indenfor sundhed og ældrepleje.

På baggrund heraf udarbejdes en rapport, som beskriver medlemslandenes svar og den videre proces på området.

Ifølge svarene prøver alle medlemslandene at finde den bedste balance mellem de tre målsætninger, Kommissionen har opstillet. Flere lande påpeger nødvendigheden af at sikre en bedre koordinering mellem sundhedsvæsenet og ældrepleje. Svarene viser, at der er behov for en balance mellem fokus på kvalitet og omkostningskontrol, som oftest styres centralt, og den lokale levering af ydelserne.

Medlemslandene svarer, at de vil bibeholde den generelle adgang for alle som en hjørnesten i deres systemer - også selvom det medfører øgede omkostninger. Rapporten konkluderer på baggrund af svarene, at der er grundlag for udvidet samarbejde mellem landene på kvalitetsområdet. Desuden peger medlemslandene på udfordringerne i at sikre, at nye teknologier anvendes til at øge effektiviteten samt at omkostningsbetragtninger integreres i beslutningerne truffet i sundhedssektoren.

Det ventes, at både ECOFIN og Rådet (beskæftigelses- og sundhedspolitik) vil endossere rapporten med henblik på videresendelse til Det Europæiske Råd møde i marts 2003. Rapporten ventes at fremhæve, at en proces med gensidig læring og samarbejde bør fortsætte på grundlag af den fælles rapport.

Kommissionen ventes i efteråret 2003 at præsentere forslag til at fremme samarbejdet yderligere. Heri vil også indgå specifikke aspekter, som måtte vedrøre udvidelsen af EU. Det ventes, at samarbejdet vil kunne omfatte udveksling af erfaringer og best practice i forhold til de tre målsætninger, som Kommissionen har opstillet. Samarbejdet vil respektere princippet om subsidiaritet. Det ventes, at der vil være tale om fokus på at forbedre informationerne og indikatorerne med udgangspunkt i det nuværende tætte samarbejde mellem Eurostat og OECD.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af rapporten om sundhedsvæsen og ældrepleje.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet finder sted inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode, og bygger dermed på en fuldt decentraliseret tilgang, der med udgangspunkt i en gensidig erfaringsproces skal hjælpe medlemslandene til gradvis at udvikle deres egne politikker.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den første foreløbige rapport blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 1. marts 2002 forud for ECOFIN den 5. marts 2002 og Rådet for beskæftigelses- og socialministrene den 7. marts 2002.

Dagsordenspunkt 2: Stabilitets- og vækstpagten: Vurdering af opdaterede stabilitetsprogrammer for Portugal og Luxembourg

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpagten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne skal opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN på basis af et forslag fra Kommissionen. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om hvert program.

På ECOFIN-rådsmødet den 7. marts 2003 behandles de opdaterede stabilitetsprogrammer fra Portugal og Luxembourg.

Portugals stabilitetsprogram

Bedømmelsen af Portugals stabilitetsprogram er udarbejdet i lyset af den igangværende procedure vedr. det uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Rådet konstaterede den 5. november 2002 eksistensen af et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud i Portugal og rettede derfor en henstilling til Portugal om, 1) at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør senest den 31. december 2002 og 2) implementere de nødvendige finanspolitiske tiltag for at sikre at underskuddet i 2003 reduceres til klart under referenceværdien på 3 pct. og holde gælden under referenceværdien på 60 pct.

Portugal skal senest den 1. marts redegøre for de initiativer der er lavet for at opfylde rådets henstilling. Rådet skal derefter vurdere om Portugal har truffet de nødvendige virkningsfulde foranstaltninger og om proceduren vedr. uforholdsmæssigt budgetunderskud dermed kan afsluttes eller skal fortsætte. Dette vil være en selvstændig bedømmelse og der vil til sin tid blive fremsendt særskilt notat herom.

Portugal venter i sit stabilitetsprogram at overholde henstillingen ved at underskuddet i 2002 holdes på 2,8 pct. af BNP og at underskuddet i 2003 bliver 2,4 pct. af BNP. I programmet forudses en yderligere løbende tilpasning (jf. tabel 1.a) i det offentlige underskud til 0,5 pct. i 2006.

Tilpasningen ventes især at ske gennem reduktion i de offentlige udgifter i pct. af BNP over perioden. Som følge af reduktionen i budgetunderskuddet over perioden og stigningen i væksten, ventes den offentlige gæld at falde fra 58,8 i 2002 til 52,7 pct. af BNP i 2006.

Tabel 1.a. Makroøkonomiske nøgletal

Offentlige finanser, pct. af BNP	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Offentlige indtægter	42,1	43,7	44,4	43,9	43,6	43,0
Offentlige udgifter	46,3	46,6	46,9	45,8	44,7	43,5
Primær budgetsaldo	-1,1	0,2	0,8	1,2	1,9	2,5
Renteudgifter (netto)	3,1	3,0	3,3	3,1	3,0	2,9
Budgetsaldo	-4,1	-2,8	-2,4	-1,9	-1,1	-0,5
Offentlig gæld	55,4	58,8	58,7	57,5	55,3	52,7

Portugal venter at væksten, i lyset af den svage udvikling i verdensøkonomien i 2003 bliver 1,3 pct. og venter derefter et opsving med en vækst på 2,7 pct. af BNP i 2004, og henholdsvis 3,1 pct. og 3,5 pct. i 2005-06.

Portugal forudser at inflationen falder fra 3,5 pct. i 2002 til 2,5 pct. i 2003, og derefter gradvist aftager til 2,0 pct. i 2006.

Tabel 1.b. Makroøkonomiske nøgletal

Øvrige nøgletal	2002	2003	2004	2005	2006
BNP-vækst, pct.	0,7	1,3	2,7	3,1	3,5
Beskæftigelsesvækst (privat), pct.	0,5	0,4	1,0	1,8	2,1
Beskæftigelsesvækst(offentlig),pct.	1,0	-1,9	-1,7	-1,9	-1,0
Inflation, pct. (HICP)	3,5	2,5	2,2	2,2	2,0
Output gap (Kommissionen) , pct. af BNP	-1,0	-2,2	-2,3	-1,8	-1,2
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionen), pct. af BNP	-2,1	-1,6	-1,1	-0,5	-0,1

Kommissionen vurderer at vækstkønnen på 1,3 pct. i 2004 i lyset af de seneste oplysninger nok er optimistisk, men at vækst-skønnene for så vidt angår 2004-2006 er plausible. Vækstkønnene for 2004-06 baserer sig dog hovedsageligt på en styrkelse af den hjemlige efterspørgsel der kan blive svagere en forudset.

For så vidt angår Rådets henstilling til Portugal konkluderer Kommissionen at de foreløbige tal viser at Portugal har udvist vilje til at nedbringe underskuddet og formået at reducere underskuddet i 2003 til under 3 pct., på trods af en svagere væksten end forventet. Kommissionen anfører, at en betydelig del af tilpasningen i 2002 skete som følge af midlertidige initiativer som alt i alt har øget de offentlige indtægter i 2002 med 1,5 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer at der er væsentlige udfordringer forbundet med at opnå et underskud i 2003 på 2,4 pct. For det første forekommer vækstkønnen optimistisk. For det andet anfører Kommissionen at de planlagt

foranstaltninger måske ikke er tilstrækkelige til at opveje de engangsforanstaltninger som Portugal gennemførte i 2002. Kommissionen opfordrer derfor Portugal til at tage de nødvendige foranstaltninger for at sikre at underskuddet forbliver under 3 pct.

Kommissionen anerkender at Portugal forudser en årlig tilpasning i det underliggende budgetunderskud (renset for konjunkturpåvirkningen og engangstiltag) på mindst 0,5 pct. af BNP, således at målsætningen om offentlige finanser tæt på balance eller i overskud nås i 2005. Tilpasningen i den underliggende balance i 2003 forudses at være 2 pct. af BNP, på grund af behovet for at erstatte engangsforanstaltninger fra 2002, hvilket vil indebære at den største del af tilpasning sker tidligt i programperioden.

Kommissionen billiger endvidere at konsolideringen primært sker ved begrænsning i det offentlige forbrug, som følge af stramme kontrol med offentlige udgifter til lønninger og delvist som følge af effekter af forskellige strukturreformer, hvilket er i overensstemmelse med anbefalingen fra de overordnede økonomisk-politisk retningslinjer for 2002. Dog anfører Kommissionen visse risici og opfordrer Portugal til at sikre at tilpasningen i de offentlige udgifter mere end modsvarer tabet i indtægter som følge af indfasningen af den lavere virksomhedsbeskatning og risikoen for en lavere end ventet vækst.

For så vidt angår den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser vurderer Kommissionen, at risikoen for uholdbare offentlige finanser på baggrund af den nuværende politik ikke kan udelukkes. Kommissionen vurderer at det i den henseende er nødvendigt at sikre en hurtig nedbringelse af den offentlige gæld ved, at Portugal opnår og fastholder offentlige finanser tæt på balance eller i overskud før de budgetmæssige konsekvenser af det stigende antal ældre slår igennem. Kommissionen anfører endvidere at det er nødvendigt, at Portugal gennemfører en række reformer for at mindske væksten i de offentlige udgifter som følge af det stigende antal ældre, gøre skattebasen bredere samt at øge væstpotentialet i økonomien.

Luxembourgs stabilitetsprogram

Luxembourg vurderer i sit stabilitetsprogram, at overskuddet på de offentlige finanser falder fra et overskud på 6,1 pct. af BNP i 2001 til et underskud på 0,3 pct. af BNP i 2002. Faldet skyldes effekterne af skattereformen, samt den lavere økonomisk vækst i Luxembourg som forsinket er slået igennem og de deraf følgende lavere indtægter og højere udgifter. Væksten i Luxembourg var i perioden 1997-2000 på ca. 7,5 pct. årligt.

Luxembourg forudser et underskud på de offentlige finanser på 0,3 pct. i 2003 som vil stige i 2004 til 0,7 pct. af BNP og derefter falde til 0,1 pct. af BNP i 2005. Stigningen i underskuddet i 2004 skyldes ventede stigninger

i de offentlige udgifter samt efterveerne af konjunkturedgangen på skatteindtægter fra virksomhederne.

Tabel 2.a. Makroøkonomiske nøgletal

Offentlige finanser, pct. af BNP	2001	2002	2003	2004	2005
Offentlige indtægter (inkl. renter)	47,0	46,6	47,0	46,0	45,6
Offentlige udgifter (inkl. renter)	40,9	47,0	47,3	46,7	45,6
Primær budgetsaldo	6,4	0,2	0,0	-0,5	0,1
Renteudgifter (netto)	0,3	0,5	0,3	0,2	0,2
Budgetsaldo	6,1	-0,3	-0,3	-0,7	-0,1
Offentlig gæld	5,3	5,1	4,1	3,8	2,9

Luxembourg venter at den offentlige gæld vil falde fra 5,3 pct. af BNP i 2001 til 2,9 pct. i 2005, idet BNP-væksten og inflationen mere end opvejer underskuddet på de offentlige finanser.

Tabel 2.b. Makroøkonomiske nøgletal

Øvrige nøgletal	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	1,0	0,5	1,2	2,4	3,1
Beskæftigelsesvækst, pct.	3,3	3,0	1,4	1,3	2,5
Inflation, pct. (forbrugerpriser)	2,8	2,1	1,8	1,7	1,9
Output gap (Kommissionen), pct. af BNP	2,8	-0,7	-3,6	-5,7	-7,3
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionen), pct. af BNP	4,4	0,1	1,8	2,7	4,3

Luxembourg forventer en vækst i 2003 på 1,2 pct. samt at væksten i de efterfølgende år gradvist tager til. Luxembourg forventer at inflationen målt på stigningerne i forbrugerpriser vil aftage til omtrent 1,8 pct. for de kommende tre år. Beskæftigelsen ventes at stige med 1,4 pct. i 2003, 1,3 pct. i 2004 og 2,5 pct. i 2005.

Kommissionen vurderer, at Luxembourgs stabilitetsprogram opfylder betingelserne i stabilitets- og vækstpagten, eftersom at den offentlige saldo vil bevæge sig i balance i 2005 og den konjunkturrensete budgetsaldo vil udvise et overskud over hele perioden.

Kommissionen vurderer dog, at usikkerheden i programmet i forhold til væksten og de offentlige finanser primært er til den negative side, og at Luxembourg derfor bør være årvågen overfor stigninger i de offentlige udgifter, hvis væksten bliver lavere end ventet. Kommissionen bemærker, at selvom de offentlige udgiftsstigninger forudses at aftage over programperioden så opfylder det kun delvist anbefalingen i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, og at yderligere initiativer kan blive nødvendige.

For så vidt angår de budgetmæssige konsekvenser af det stigende antal ældre vurderer Kommissionen, at Luxembourg er i en god position til at tage hånd om dette, men at tallene er følsomme overfor antagelser vedr. BNP vækst og antallet af arbejdere på tværs af grænserne hvilket programmet også anerkender.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer, og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination af den økonomiske politik, der gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om dette års opdaterede stabilitetsprogrammer for Portugal og Luxembourg.

Dagsordenspunkt 3: Finansielle tjenesteydelser: Oplysningsdirektivet

Baggrund og formål

Kommissionen forventes at fremsætte direktivforslaget sidst i februar, hvorefter forslaget forventes at blive præsenteret på ECOFIN mødet d. 7. marts 2003.

Der har været et møde i Det Europæiske Værdipapirudvalg den 19. november 2002, hvor Kommissionen præsenterede et foreløbigt udkast til direktivforslaget.

Baggrunden for direktivforslaget er, at udviklingen på værdipapirmarkerne i EU gør, at bestemmelserne i det eksisterende direktiv på området, som vedrører udsteders periodiske oplysningsforpligtelser og regler om visse aktionærs oplysningsforpligtelser, ikke længere er tilstrækkelige. Det eksisterende direktiv er (2001/34/EC).

Forslaget forventes at have hjemmel i artikel 95 i TEF. Der er således tale om en fælles beslutning med Europa-Parlamentet.

Indhold

Det forventes, at det kommende forslag, der vedrører udstedere af værdipapirer noteret på et reguleret marked, vil lægge op til en række øgede krav om offentliggørelse af oplysninger i forhold til de eksisterende bestemmelser på området, herunder

- indførelse af obligatoriske kvartalsmeddelelser
- lavere grænser for offentliggørelse af store aktiebesiddelser. Formodentlig sænkes grænsen for, hvornår en investor skal offentliggøre, at denne er storaktionær, fra 10 pct. til 5 pct. af kapitalen i et selskab.

Det udkast, der blev præsenteret på mødet i Værdipapirudvalget den 19. november 2002, indeholdt desuden en række nye bestemmelser om elektronisk afstemning og fuldmagtsbaseret afstemning ved generalforsamlinger. Det er dog uvist, om disse bestemmelser stadig vil være indeholdt i det endelige direktivforslag, henset til at disse bestemmelser har karakter af generelle selskabsretlige regler.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det forventes, at Kommissionen anfører i forslaget, at de planlagte foranstaltningers mål, nemlig at sikre investorernes tillid til markederne gennem ensartet gennemsigtighed i hele EU, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5.

Gældende dansk ret

Det kommende direktivforslags område er reguleret i § 27 og § 29 om oplysningsforpligtelser og i straffebestemmelsen § 93 i lov om værdipapirhandel m.v., samt i bekendtgørelse nr. 386 af 29. maj 2000 om opgørelse af, meddelelse om og offentliggørelse af betydelige andele i selskaber, der har aktier optaget til notering på en fondsbørs eller aktier optaget til handel på en autoriseret markedsplads og bekendtgørelse nr. 331 af 23. april 1996 om betingelserne for optagelse til notering af værdipapirer på en fondsbørs.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af det kommende direktivforslag forventes at medføre ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. Det kan endnu ikke vurderes, om gennemførelse af det kommende direktivforslag vil have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da Kommissionen endnu ikke har fremsat direktivforslaget, vil en vurdering af, om gennemførelsen af direktivforslaget vil have samfundsøkonomiske konsekvenser, først blive foretaget efterfølgende.

Dagsordenspunkt 4: Tilpasning af afstemningsreglerne i ECB's Styrelsesråd

1. Baggrund

Udvidelsen af EU med op til 12 nye medlemslande og de deraf følgende mulige fremtidige udvidelser af euroområdet nødvendiggør en tilpasning af afstemningsreglerne for Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank (ECB).

Af "bemyndigelsesklausulen" (artikel 10.6 i ECB's statut) fremgår, at ECB-statuttens artikel 10.2 kan ændres af Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, der træffer afgørelse med enstemmighed, enten på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB. Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer anbefaler medlemslandene at vedtage denne henstilling og ændringerne træder i kraft, når alle medlemslande har ratificeret den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ændringen skal godkendes af samtlige 15 nuværende medlemslande ved enstemmighed.

Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank vedtog den 3. februar 2003 en henstilling om en rådsbeslutning om ændring af artikel 10.2 i ECB's statut.

ECOFIN vedtog den 18. februar 2003 rådskonklusioner vedrørende anbefalingen fra ECB om tilpasning af afstemningsreglerne i ECB's Styrelsesråd. I rådskonklusionerne hilser ECOFIN præsentationen af forslaget fra ECB velkommen og noterer, at ECB's anbefaling er i overensstemmelse med Nice-traktatens "bemyndigelsesklausul". ECOFIN finder det endvidere vigtigt at udelukke usikkerhed om effektiviteten af ECB's beslutningsstruktur. I rådskonklusionerne opfordrer ECOFIN desuden Europa-Parlamentet og Kommissionen til snarest muligt at fremsætte deres udtalelser om ECB's forslag, samt anmoder COREPER om at forberede en tekst til beslutning på ECOFIN den 7. marts 2003, der kan sendes videre til Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer til endelig beslutning den 21. marts 2003.

Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, forventes da, på basis af udkastet til beslutning fra ECOFIN og under hensyn til Kommissionens og Europa-Parlamentets udtalelser, enstemmigt at træffe beslutning om en anbefaling til medlemslandene om tilpasningen af afstemningsreglerne i Styrelsesrådet.

2. Indhold

I henhold til de gældende institutionelle ordninger består Styrelsesrådet af de seks medlemmer af ECB's direktion og op til 15 nationale central-

bankdirektører. For så vidt angår beslutninger om blandt andet officielle rentesatser, som beskrevet i ECB-statuttens artikel 10.2, har hvert medlem af Styrelsesrådet een stemme og afgørelse træffes med simpelt flertal. Disse regler gælder for op til 15 eurolande.

Styrelsesrådet fremhæver i sin henstilling, at for at fastholde Styrelsesrådets evne til at træffe effektive og rettidige afgørelser i et udvidet euroområde, må antallet af nationale centralbankdirektører, som kan udøve stemmeret, være mindre end det samlede antal centralbankdirektører i Styrelsesrådet. Styrelsesrådet finder, at et antal på 15 stemmerettigheder for de nationale centralbankdirektører vil udgøre en hensigtsmæssig afvejning mellem på den ene side kontinuitet i forhold til den bestående ordning, herunder en afbalanceret fordeling af stemmerettighederne mellem de seks medlemmer af direktionen og de øvrige medlemmer af Styrelsesrådet, og på den anden side nødvendigheden af at sikre, at der træffes effektive afgørelser i et væsentligt udvidet Styrelsesråd. De seks medlemmer af ECB's direktion skal fortsat have permanent stemmeret. Styrelsesrådet finder, at et rotationssystem er en rimelig, effektiv og acceptabel metode til fordeling af stemmerettigheder blandt de nationale centralbankdirektører i Styrelsesrådet.

Styrelsesrådet har derfor i henstillingen, i et forslag til en ny artikel 10.2 i ECB-statutten, foreslået indførelsen af nedenfor beskrevne rotationsordning for stemmeretten blandt de nationale centralbankdirektører i Styrelsesrådet, der skal træde i kraft, når antallet af eurolande overstiger 15. Den foreslåede rotationsordning er baseret på følgende principper:

1. Et medlem – én stemme
Princippet om "et medlem, én stemme" bibeholdes for medlemmer med stemmerettighed.
2. Personlig deltagelse
Alle Styrelsesrådets medlemmer vil som hidtil deltage i alle dets møder som uafhængige og personlige medlemmer, uanset om de har stemmeret eller ikke.
3. Repræsentativitet
For at sikre repræsentativitet foreslås at skelne mellem centralbankdirektørerne, hvad angår den hyppighed, hvormed de kan udøve stemmeretten, således at centralbankdirektører fra større eurolande oftere kan udøve stemmeretten end centralbankdirektører fra mindre eurolande.
4. Automatik/soliditet
Rotationssystemet foreslås indrettet således, at en hvilken som helst bestemmelse om inddeling af centralbankdirektører i forskellige grupper og en hvilken som helst regel for tildeling af stemmeret-

tighed til disse grupper muliggør, at systemet automatisk kan tilpasses processen med udvidelsen af euroområdet.

5. Gennemsigtighed

Rotationssystemet udformes, så det er gennemsigtigt. Formuleringen af den ændrede artikel 10.2 i statuten må derfor være rimelig tilgængelig og opfylde kravene til primær fællesskabsret.

For at sikre, at enhver afgørelse i Styrelsesrådet er repræsentativ for euroområdets økonomi som helhed, vil centralbankdirektørerne blive inddelt i grupper, som er forskellige med hensyn til, hvor hyppigt medlemmer af gruppen kan udøve stemmeretten, jf. punkt 3 ovenfor.

Inddelingen af centralbankdirektører i grupper foretages i henhold til en fordeling efter størrelse af deres respektive centralbanks hjemland. Denne fordeling efter størrelse baseres på eurolandets andel af det samlede euroområdets økonomi i henhold til en indikator bestående af to komponenter: (i) andelen af det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser, og (ii) andelen af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner. Bruttonationalproduktet tildeles en vægt på 5/6 og den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner tildeles en vægt på 1/6.

Det forudses, at rotationssystemet vil fungere i to etaper, afhængig af den takt hvori euroområdet udvides:

- Fra det tidspunkt, hvor antallet af centralbankdirektører overstiger 15, og indtil det når 22, vil centralbankdirektørerne blive inddelt i to grupper på grundlag af fordelingen efter størrelse, som beskrevet ovenfor. Den første gruppe vil bestå af fem centralbankdirektører og den anden gruppe vil bestå af de øvrige centralbankdirektører. De fem centralbankdirektører i første gruppe har tilsammen fire stemmerettigheder, og de øvrige centralbankdirektører i den anden gruppe har tilsammen 11. For at undgå, at hyppigheden hvormed centralbankdirektører i den første gruppe har stemmeret, er lavere end hyppigheden for centralbankdirektører i den anden gruppe, er der behov for en særordning fra antallet af eurolande overstiger 15 og indtil antallet af eurolande overstiger 18. Dette kan have betydning for den måde, hvorpå de 15 stemmerettigheder fordeles på de to grupper. For at undgå den situation, at hyppigheden, hvormed centralbankdirektørerne inden for en gruppe kan udøve stemmeret, er 100 %, kan Styrelsesrådet beslutte at udskyde starten af rotationssystemet, indtil antallet af eurolande overstiger 18. Gennemførelsen af disse særlige ordninger, som er af begrænset varighed, foreslås overladt til Styrelsesrådet.

- Fra det tidspunkt, hvor antallet af centralbankdirektører udgør 22, vil centralbankdirektørerne blive inddelt i tre grupper på grundlag af fordelingen efter størrelse, som beskrevet ovenfor. Den første gruppe vil bestå af fem centralbankdirektører og tildeles 4 stemmerettigheder. Den anden gruppe vil bestå af halvdelen af det samlede antal centralbankdirektører, i givet fald oprundet til nærmeste tal og tildeles 8 stemmerettigheder. Den tredje gruppe vil bestå af de øvrige centralbankdirektører og tildeles 3 stemmerettigheder.

Rotation af stemmerettigheder blandt centralbankdirektører er tillige bestemt af princippet om, at de inden for hver gruppe skal udøve stemmeret i lige lang periode. Til gennemførelse af dette princip vil Styrelsesrådet træffe de nødvendige foranstaltninger.

Beslutning om alle de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af de ovennævnte principper og beslutning om eventuel udskydelse af starten af rotationssystemet, indtil det tidspunkt, hvor antallet centralbankdirektører overstiger 18, træffes af Styrelsesrådet med to tredjedels flertal blandt alle dets medlemmer, såvel med som uden stemmeret.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En ændring af ECB's statut må nødvendigvis skulle gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedrørende en tilpasning af afstemningsreglerne i ECB's Styrelsesråd har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. februar 2003 til forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 5: Skattespørgsmål

a) Skattepakken

EU-landene aftalte i december 1997 en skattepakke med direktivforslag om beskatning af renteindtægter fra opsparing (rentebeskatningsdirektivet), adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og direktivforslag om rente-/royalty-betalinger mellem forbundne selskaber i forskellige EU-lande (rente-/royalty-direktivet). De tre dele skal gennemføres samlet.

ECOFIN ventes den 7. marts 2003 - i fortsættelse af Rådets møder den 11. december 2002 og 21. januar 2003, hvor der blev opnået politisk enighed om skattepakken - at tage stilling til de sidste udestående punkter vedr. skattepakken og derefter træffe beslutning om skattepakkens gennemførelse, dvs. vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet og godkendelse af aftaler om rentebeskatning med Schweiz og fire andre europæiske 3.-lande, og vedtagelse af rente-/royalty-direktivet..

ECOFIN skal desuden modtage en rapport fra den særlige adfærdskodeks-gruppe om arbejdet med at overvåge afviklingen af de 66 ordninger, som gruppens flertal tidligere har anset som skadelige.

Der henvises generelt til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. og 11. december 2002 samt den 21. januar 2003.

I. Rentebeskatningsdirektivet

1. Baggrund og indhold

ECOFIN ventes på mødet den 7. marts 2003 at vedtage et rentebeskatningsdirektiv, der udarbejdes på basis af det direktivforslag, der i medfør af den politiske aftale af 13. december 2001 har udgjort grundlaget for forhandlingerne med tredjelandene, med de ændringer, der følger af den politiske enighed om gennemførelsen af den samlede skattepakke den 21. januar 2003.

- Direktivet, der er baseret på udveksling af information som det endelige mål, ventes i lyset af den politiske aftale at indeholde bestemmelser, hvorefter
 - 12 EU-lande vil anvende automatisk informationsudveksling fra 1. januar 2004.
 - Østrig, Belgien og Luxembourg vil fra tidspunktet for implementeringen af direktivet og aftalerne med tredjelandene og de tilknyttede områder anvende en ordning med kildeskat og

provenudeling. Satsen for denne kildeskat er 15 pct. fra 1. januar 2004, 20 pct. fra 1. januar 2007 og 35 pct. fra 1. januar 2010. Provenudelingen indebærer, at de tre lande vil overføre 75 pct. af provenuet fra kildeskatten til rentemodtagers bopælsland.

- Østrig, Belgien og Luxembourg vil skifte til automatisk informationsudveksling
- hvis og når EU efter enstemmighed i Rådet indgår aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino om udveksling af oplysninger om renter efter anmodning, som defineret i OECD-aftalen 2002. Disse lande skal fortsat opkræve kildeskat. Informationsudveksling som defineret i OECD-aftalen fra 2002 indebærer, at der på anmodning herom skal udveksles oplysninger i såvel civile skattesager som skattestraffesager,
- hvis og når Rådet med enstemmighed konstaterer, at USA har forpligtet sig til udveksling af oplysninger om renter efter anmodning som defineret i OECD-aftalen 2002.

Ved udgangen af det første fulde skatteår efter ikrafttrædelsen af den aftale vil Østrig, Belgien og Luxembourg ophøre med at opkræve kildeskat med provenudeling.

- Direktivets gennemførelse afhænger af tilstrækkelige garantier for anvendelsen af foranstaltninger svarende til direktivets i USA, Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino. I sine konklusioner af 21. januar 2003 fandt Rådet, at denne betingelse er effektivt opfyldt f.s.v.a. USA, og at betingelsen vil være opfyldt f.s.v.a. Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino, hvis disse lande indgår aftaler med EU i henhold til følgende:
- Rådet er i henhold til konklusionerne af 21. januar 2003 enigt om, at EU på basis af enstemmighed skal indgå en aftale med Schweiz baseret på følgende pakke:
 - *Kildeskat*: Schweiz skal opkræve kildeskat af rentebetalinger fra Schweiz til personer hjemmehørende i EU-lande, med samme satser for kildeskat som Belgien, Luxembourg og Østrig, d.v.s. 15 pct. fra 1. januar 2004, 20 pct. fra 1. januar 2007 og 35 pct. fra 1. januar 2010. Schweiz skal også opkræve kildeskat efter, at landet har indført udveksling af oplysninger efter anmodning efter OECD-aftalen fra 2002,
 - *Provenudeling*: Schweiz vil dele provenuet fra kildeskatten med det EU-land, hvor rentemodtager er hjemmehørende, så de to lande får hhv. 25 pct. og 75 pct. af provenuet.

- *Frivillig udveksling af information,*
- *En revisions-klausul* (om at parterne skal forhandle om eventuelle ændringer af aftalen - under hensyntagen til den internationale udvikling).

- Schweiz forpligter sig endvidere til at indgå aftaler om udveksling af oplysninger i straffesager og civile sager om skattesvig og lignende. Denne del af aftalen skal gennemføres ved bilaterale aftaler mellem Schweiz og de enkelte EU-lande.

- Der forhandles fortsat med Schweiz om, hvorvidt schweiziske selskaber skal kunne nyde godt af de bestemmelser om afskaffelse af kildeskat på udbyttebetalinger samt rente- og royaltybetalinger, som er indeholdt i hhv. EU's moder/datterselskabsdirektiv og i skattepakken rente/royaltydirektiv (ligesom Schweiz skal yde tilsvarende fordele til selskaber i EU-lande, når disse selskaber modtager udbytte eller renter/royalties fra selskaber i Schweiz).

- Rådet er i henhold til konklusionerne af 21. januar 2003 enigt om, at EU skal indgå lignende aftaler med Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino.

2. Nærheds- og proportionalitet

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer af relevans for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer vedr. lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest forud for ECOFIN den 21. januar 2003. Den samlede skattepakke blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 3. december 2002.

II. Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning

1. Baggrund og indhold

Adfærdskodeksen er en politisk aftale mellem EU-landene om et sæt fælles spilleregler med det formål at undgå skadelig skattekonkurrence på selskabsområdet som følge af særregler om skattebegunstigelse, der skal tiltrække investeringer fra udlandet. Hovedprincippet er, at EU-landene ikke må have særordninger, som medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau, herunder nulbeskatning, i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i det pågældende land, og som derfor er isoleret fra landets egen økonomi. Kodeksen opstiller kriterier for, hvornår en ordning anses som skadelig. Landene skal afvikle deres nuværende ordninger i strid med kodeksen, og de må ikke indføre ny sådanne ordninger.

En særlig adfærdskodeks-gruppe udarbejdede i november 1999 en rapport, hvor gruppens flertal vurderede, at 66 ordninger i EU-landene og deres tilknyttede områder var i strid med kodeksen.

ECOFIN modtog den 3. december 2002 en rapport fra særlige adfærdskodeks-gruppens rapport vedr. beskrivelser af gennemførte eller planlagte afviklinger af de 66 sortlistede skatteordninger.

ECOFIN tog den 21. januar 2003 rapporten til efterretning og anmodede gruppen om at vurdere afviklingen af skatteordningerne i forhold til adfærdskodeksens kriterier for, hvornår en skatteordning anses for skadelig.

ECOFIN ventes den 7. marts 2003 at foretage sin vurdering af afviklingen af de skadelige skatteordninger på baggrund af en ny rapport fra adfærdskodeks-gruppen.

Det ventes, at adfærdskodeksgruppens flertal vil være enig om, at der er sket tilstrækkelig afvikling af alle eller de allerfleste af de sortlistede skatteordninger.

I tilfælde af, at en planlagt eller gennemført ændring af en sortlistet skatteordning efter Rådets opfattelse ikke er tilstrækkelig til, at de skadelige elementer af ordningen er fjernet, ventes Rådet i lyset af konklusionerne af 21. januar 2003 at søge at opnå forsikringer fra det pågældende land eller tilknyttede område om, at det vil gennemføre yderligere ændringer med virkning fra 1. januar 2004.

I lyset af konklusionerne af 21. januar 2003 ventes det endvidere, at ECOFIN den 7. marts vil godkende, at Belgien, Holland, Irland, Luxembourg og Portugal kan opretholde hver en skatteordning i en tidsbegrænset periode efter 31. december 2005, der er fristen for afvikling

af skadelige skatteordninger. Desuden ventes det godkendt, at Jersey og Guernsey opretholder 7 ordninger i en tidsbegrænset periode efter 2005.

Gruppens rapport ventes således at give Rådet baggrund for at konstatere, at der er opnået tilstrækkelige resultater vedr. adfærdskodeksen, så Rådet kan vedtage rentebeskatningsdirektivet og rente-/royalty-direktivet.

2. Nærheds- og proportionalitet

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer af relevans for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer vedr. lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

4. Tidligere forelæggelse

Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest forud for ECOFIN den 21 januar 2003. Den samlede skattepakke blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 3. december 2002.

III. Rente-/royalty-direktivet

1. Baggrund og indhold

ECOFIN ventes den 7. marts 2003 at vedtage rente-/royalty-direktivet.

Formålet med direktivet er at begrænse skattemæssige hindringer for samarbejde mellem virksomheder på tværs af lande-grænserne, især dobbeltbeskatning.

Direktivets ordning går ud på, at et EU-land ikke må opkræve kildeskat af rente- og royalty-betalinger, der betales fra et selskab i dette land til et koncernforbundet selskab i et andet EU-land. Forslaget omfatter alene betalinger mellem forbundne selskaber.

Grækenland, Portugal og Spanien skal have overgangsordninger, så de alligevel kan opkræve kildeskat af betalinger fra disse lande i en periode efter direktivets ikrafttræden. Grækenland og Portugal kan opkræve kildeskat af renter og royalties, men skatten må højst være 10% de første 4 år og højst 5% de næste 4 år. Spanien ventes at kunne opkræve kildeskat på højst 10% af royalties i perioden indtil den 31 december 2009.

3 år efter vedtagelsen af direktivet skal Kommissionen redegøre for erfaringerne med dets anvendelse og evt. foreslå en udvidelse til andre foretagender.

2. Nærheds- og proportionalitet

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer af relevans for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Der henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer vedr. lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

4. Tidligere forelæggelse

Direktivet om rente- og royaltybeskatning har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest forud for ECOFIN den 21. januar 2003. Den samlede skattepakke blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 3. december 2002.

b) Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30).

I DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002 henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkederne og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov. Henstillingen blev bekræftet i Sevilla den 21.-22. juni 2002.

Under det danske formandskab blev alle tekniske problemer løst. Der udestår dog fortsat følgende politiske spørgsmål: :

- Muligheder for at fastsætte nationale satser ned til nul,
- Ordninger for diesel til vejtransport, herunder især midlertidige ordninger for Frankrig og Italien
- Minimumssatsen for landbrug, gartneri, dambrug og skovdrift.

Det danske formandskab stillede løbende forslag til løsning af disse spørgsmål, herunder til det ekstraordinære møde i ECOFIN den 11. december 2002. Der kunne imidlertid ikke opnås endelig enighed under det danske formandskab.

Det græske formandskab forventes at genfremsætte det danske formandskabs forslag til løsning af de udestående spørgsmål til mødet i ECOFIN den 7. marts 2003, eventuelt i en lettere justeret form.

2. Formål og indhold

I forhold til ECOFIN den 11. december ventes det med hensyn til spørgsmålet om beskatning af energiprodukter anvendt af landbrug, gartnerier, dambrug og skovbrug foreslået, at landene gives lov til at anvende hele eller delvise undtagelser.

Der henvises generelt til de aktuelle notater vedrørende ECOFIN den 5. november, 3. december og 11. december 2002.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Med hensyn til Europa-Parlamentet udtalelser er der ikke sket nogle ændringer og der henvises derfor til aktuelt notat vedrørende ECOFIN den 5. november 2002.

4. Gældende dansk ret

Med hensyn til den gældende danske ret er der ikke sket nogle ændringer og der henvises derfor til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev sendt til høring den 11. juni 2001. Med hensyn til resultatet heraf henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN 20. juni 2002. Formandskabets reviderede forslag til energibeskatningsdirektivet har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Med hensyn til de lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser er der ikke sket nogle ændringer og der henvises derfor til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

Herudover skal det nævnes at direktivforslaget ikke forventes at ville medføre øgede administrative byrder, da direktivets tre nye energityper kul, gas og el ikke bliver omfattet af de fælles regler om administrative ledsagedokumenter og sikkerhedsstillelse med videre.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Med hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser er der ikke sket nogle ændringer og der henvises derfor til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Med hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet er der ikke sket nogle ændringer og der henvises derfor til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til orientering den 14. februar forud for ECOFIN den 18. februar 2003. Sagen blev forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 29. november forud for ECOFIN den 3. december 2002. Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997. Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001.

Dagsordenspunkt 6: Budget

a) Decharge procedure vedr. gennemførelse af budgettet for 2001

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN den 3. december 2002 præsenterede Revisionsretten sin årsberetning for regnskabsåret 2001. ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning og anmodede Coreper om at gennemgå beretningen med henblik på udarbejdelse af Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. stykke 1 i artikel 276 i EF-traktaten. På denne baggrund forventes ECOFIN den 7. marts 2003 at vedtage henstilling om meddelelse af decharge for regnskabsåret 2001. Det græske formandskab ventes herefter at ville præsentere Rådets holdning til decharge for 2001 i Europa-Parlamentet den 18. marts 2003.

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. stykke 2 i artikel 276 i EF-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. stykke 3 i artikel 276 i EF-traktaten.

Revisionsrettens årsberetning

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Fællesskabet, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Beretningen har forinden været oversendt til Fællesskabets øvrige institutioner med henblik på indhentning af besvarelser til Revisionsrettens bemærkninger, jf. artikel 248, stk. 4 i EF-traktaten. Som en del af beretningsarbejdet afgiver Revisionsretten en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (den såkaldte Déclaration d'Assurance eller blot DAS), jf. artikel 248, stk. 1 i EF-traktaten.

I årsberetningen anfører Revisionsretten, at regnskabet for 2001 - med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse - generelt giver et retvisende billede af Fællesskabets indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved årets udgang.

Som i de foregående 7 år har Revisionsretten imidlertid ikke kunnet afgive en positiv revisionserklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgetgennemførelsen som helhed (positiv DAS). Dog kan Revisionsretten atter afgive en positiv DAS vedrørende de dele af budgettet, der angår forpligtelser, indtægter og administrationsudgifter.

Når Revisionsretten ikke kan afgive en positiv revisionserklæring for størsteparten af Fællesskabets udgifter, skyldes dette en uacceptabelt høj forekomst af fejl, der udspringer af mangler ved Kommissionens og medlemslandenes forvaltning af Fællesskabets aktionsudgifter (særligt vedrørende den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne).

Ud over den almindelige revision af regnskabet for 2001 fokuserer Revisionsrettens årsberetning på Kommissionens reformarbejde og overskuddet på budgettet som særlige temaer. Retten interesserer sig for modernisering af *Kommissionens finansforvaltning* og konstaterer flere fremskridt på dette område. Spørgsmålet om Kommissionens tilrettelæggelse centralt og i de enkelte generaldirektorater af den finansielle interne kontrol og revision er et nøgletema i beretningen - også fordi pålidelige løsninger på dette område er af betydning for arten og omfanget af Rettens eget revisionsarbejde. Revisionsretten bemærker, at den med reformen indførte årlige rapportering om de enkelte generaldirektoraters aktiviteter og regnskab må betragtes som et hovedelement i Kommissionens interne finanskontrol. Aktivitetsrapporterne, der er blevet udarbejdet for første gang i år, skal forsynes med en påtegning af hver generaldirektør om pålideligheden af økonomistyringen under vedkommendes ressort. Retten konkluderer, at rapporterne endnu ikke giver den fornødne sikkerhed for, at økonomistyringen foregår korrekt og effektivt. Kommissionen har i juli 2002 fremlagt en handlingsplan til forbedring af rapporteringens kvalitet.

Hvad angår *styringen af det samlede budget*, konstaterer Retten, at der for andet år i træk foreligger et betydeligt budgetoverskud, der for 2001 løber op i 15 mia. euro eller 16% af det endelige budget (lidt højere end i 2000). Overskuddet skyldes bl.a. en langsom gennemførelse af strukturforanstaltningerne, førtultrædelsesstøtten til kandidatlandene og støtten til de oversøiske lande via De Europæiske Udviklingsfonde. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen i god tid fremlægger tillægs- og ændringsbudgetter med forslag til fornødne justeringer, når det viser sig, at der er ved at blive oparbejdet store budgetoverskud.

I relation til de enkelte regnskabsområder kan følgende bemærkninger fremhæves:

På *landbrugsområdet* finder Retten, at nøjagtigheden af ansøgninger og anmeldelser fra landmænd og andre tilskudsmodtagere ikke var forbedret i forhold til det foregående år; at alle medlemsstater endnu ikke havde indført det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem i fuldt omfang; og at de nationale kontroller på visse støtteområder (olivenolie og bomuld) var mangelfulde.

Inden for *strukturfondsområdet* konstaterer Retten, at den bevillingsmæssige styring er baseret på urealistiske skøn over udbetalingsforløbene; at programgennemførelsen for perioden 2000-2006 forsinkes af usikkerhed om ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemslandene samt af et

meget kompliceret regelsæt; og at medlemsstaternes administration og kontrol af programmer for perioden 1994-1999 er præget af fejlagtige udgiftsanmeldelser og svagheder i den gennemførte kontrol især for så vidt angår afslutningen af de enkelte programmer.

Med hensyn til *interne politikker* bemærker Retten, at udbetalingerne under programmet for de transeuropæiske net som helhed var lovlige og korrekte; men at revisionen af det 5. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling viser en tendens til overfakturering hos tilskudsmodtager, hvilket skaber tvivl om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Om *førtiltrædelsesstøtten* konstaterer Retten, at rammerne for indgåelse af forpligtelser blev udnyttet, men udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var meget lav; at der er risiko for annullering af visse bevillinger på grund af manglende rettidig programgennemførelse; og at Kommissionen løbende bør overvåge forvaltningen af det særlige tiltrædelsesprogram for landbruget (Sapard), der gennemføres decentralt i de enkelte kandidatlande.

Hvad angår Fællesskabets *eksterne aktioner* har Revisionsretten bl.a. undersøgt udgifterne til humanitær bistand og fødevarerhjælp. Retten bemærker, at Kommissionens betalinger til de udførende organer (nationale myndigheder, NGO'er, FN) som helhed var lovlige og korrekte. Derimod var der fejl i udbetalingerne fra disse organer til de endelige støttemodtagere, hvilket understreger behovet for, at Kommissionen styrker sin vejledningsindsats vedrørende styring og kontrol af de pågældende hjælpeprogrammer.

I relation til Danmark anfører Revisionsretten enkelte kritiske bemærkninger om forvaltningen af strukturfondsaktionerne. Det drejer sig om for store udbetalte beløb i forbindelse med tre afsluttede projekter fra perioden 1994-1996 under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. For så vidt angår administrationen af landbrugsordningerne nævner Revisionsretten, at alle medlemslande, med undtagelse af Luxembourg, har leveret utilstrækkelige oplysninger i forbindelse med rapporteringen til Kommissionens database om betalinger afholdt over EUGFL, Garantisektionen.

Rådets henstilling om decharge

Det forventes, at Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2001 vil indeholde følgende hovedelementer:

- At Rådet tilsiger støtte til Kommissionens fortsatte reform af sin finansforvaltning inden for rammerne af den ny finansforordning for EU's budget. Rådet noterer sig Kommissionens præsentation af planerne for moderniseringen af regnskabsvæsenet og ønsker regelmæssig oplysning om fremskridtene på dette område;

- at Rådet udtrykker bekymring over en række af Revisionsrettens gentagne kritikpunkter og efterlyser hurtige korrigerende foranstaltninger fra Kommissionens side. I den forbindelse hilses Kommissionens handlingsplan vedrørende opfølgning på Revisionsrettens anbefalinger velkommen;
- at Rådet beklager de fortsat alt for høje budgetsøn og opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde mere nøjagtige skøn. Det bemærkes, at denne del af henstillingen skal ses i forlængelse af tidligere rådserklæringer om nødvendigheden af at fastlægge budgettet på grundlag af realistiske vurderinger af udbetalingen af bevillinger;
- at Rådet udtrykker skuffelse over, at Kommissionen endnu ikke har kunnet opnå en positiv revisionserklæring for regnskabet som helhed (positiv DAS). Rådet skønner, at Kommissionens årlige synteserapporter om aktiviteter og regnskaber i de enkelte generaldirektorater bør kunne give Revisionsretten den fornødne sikkerhed for, at økonomistyringen foregår korrekt og effektivt, hvilket skulle øge sandsynligheden for en positiv DAS for regnskabet som helhed;
- at Rådet noterer sig Revisionsrettens arbejde med at videreudvikle de metoder, der ligger til grund for afgivelsen af revisionserklæringen, og lægger vægt på, at Retten benytter sig af indikatorer, der tillader en sammenligning fra år til år af de opnåede fremskridt i Kommissionens budgetgennemførelse. Rådet ser i øvrigt frem til mere detaljeret information om Rettens nye revisionsmetoder;
- at Rådet erindrer om, at Kommissionen - under samrådsmødet den 25. november 2002 med Rådet og Parlamentet om budgetforslaget for 2003 - har lovet at fremlægge en handlingsplan med henblik på at fjerne unormale uindfriede forpligtelser på budgettet;
- at Rådet *sammenfattende anbefaler, at der meddeles Kommissionen decharge* for gennemførelse af budgettet for 2001 set i lyset af Kommissionens fortsatte arbejde med at reformere finansforvaltningen og modernisere regnskabsvæsenet.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på fællesskabsniveau.

3. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Høring

Rigsrevisionen er i henhold til EF-traktaten samarbejdspartner for Revisionsretten i Danmark. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisor har på denne baggrund udarbejdet et faktisk notat til statsrevisorerne om Den Europæiske Revisions-

rets årsberetning, revisionserklæring og særberetninger for regnskabsåret 2001.

5. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 29. november 2002 forud for møde i ECOFIN den 3. december 2002.

b) Rådets prioriteter for budgettet for 2004

1. Baggrund og indhold

ECOFIN-Rådet afholder d. 7. marts en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid før, Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2004 i maj måned.

Rådets konklusioner ventes som sidste år at understrege en række grundlæggende principper for EU's budgetlægningsproces: Den inter-institutionelle aftale om budgetdisciplin skal respekteres, herunder afsættes tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori til uforudsete udgifter. Der skal ske en retvisende og realistisk budgettering, ikke mindst af betalingsbevillinger for at undgå ophobning af overskud.

Herudover ventes Rådet at understrege, at 2004-budgettet skal prioritere hensyn til udvidelsen af EU og vedtages i overensstemmelse med den nye Finansforordning, som trådte i kraft pr. 1. januar 2003. Samtidigt vil det blive påpeget, at budget-2004 er det første, som bliver behandlet i fuld overensstemmelse med princippet med aktivitetsbaseret budgettering (ABB), hvorefter budgettet opdeles på aktivitetsområder på tværs af udgiftskategorier.

I forlængelse af ovenstående ventes Rådet at vedtage en række *generelle* anmodninger til Kommissionen om:

- at foretage en pålidelig estimering af det forventede overskud i budgetåret, således at dette kan indgå i budgetlægningen for 2004.
- at fremlægge et budgetforslag for 2004 for EU-15, som også giver et overblik over det endelige budget for EU-25. Der erindres i denne sammenhæng om behovet for en hurtig tilpasning af de finansielle perspektiver i overensstemmelse med Københavnskonklusionerne, således at 2004-budgettet for EU-15 efterfølgende kan tilpasses til EU-25.
- i overensstemmelse med den nye Finansforordnings definition af principperne om god finansforvaltning at fremsende al nødvendig information sammen med budgetforslaget.
- behovet for at overholde implementeringsplanen for 2003-budgettet samt planen om at gennemgå gamle forpligtelsesbevillinger med henblik på enten at udbetale eller eliminere gamle udestående, der ikke kan forventes at komme til udbetaling (såkaldt RAL eller unormale udestående forpligtigelser).

Rådet ventes ligeledes at drage en række *specifikke* konklusioner om budgettets enkelte udgiftskategorier:

Kategori 1 – Landbrug. Der lægges vægt på, at Kommissionen tager hensyn til de finansielle konsekvenser af en evt. aftale om midtvejsevalueringen af den fælles landbrugspolitik.

Kategori 2 – Strukturfonde: En fortsat overbudgettering af betalingsbevillinger skal undgås. Bevillingerne må bl.a. tage udgangspunkt i erfaringer fra foregående år. Det indskræpes, at den fiskerireform, som Rådet vedtog i december 2002, bør være budgetneutral. Kommissionens arbejde med simplificeringer på strukturfondsområdet bydes velkommen.

Kategori 3 – Interne politikker: Der bør sikres finansiering af aktiviteterne indenfor prioritetsområderne immigration og eksternt grænsesamarbejde og kontrol. De finansielle konsekvenser af det stigende antal EU-agenturer bør undersøges og information herom skal forelægges budgetmyndighederne.

Kategori 4 – Eksterne politikker: Behovet for en margin til uforudsete udgifter understreges, idet nye internationale udviklinger kan ske uventet. Der erindres om Københavns-konklusionerne om den udvidede Union og prioriteringen af samarbejdet med dens naboer. Behovet for tilstrækkelige bevillinger til FUSP (den fælles udenrigspolitik) pointeres.

Kategori 5 – Administrative udgifter: EU's institutioner inviteres til at fremlægge restriktive budgetforslag, således at en tilstrækkelig margin til uforudsete udgifter sikres. Særligt opfordres til øget inter-institutionelt samarbejde og omprioriteringer. Institutionerne skal redegøre specifikt for udvidelsesrelaterede udgifter. Det understreges, at Kommissionens nuværende reformproces må gennemføres under hensyntagen til fortsat budgetdisciplin. Endelig påpeges, at oprettelsen af nye specialiserede administrative enheder til sikring af en mere effektiv opgavevaretagelse skal ske på et budgetneutralt grundlag.

Kategori 7 - Førtiltrædelsess støtte: Der anmodes om en redegørelse for implementeringsniveauet for og effektiviteten af førtiltrædelsesprogrammer i forbindelse med fremlæggelsen af budgetforslaget for 2004. Dette skal også ses i sammenhæng med behovet for en realistisk budgettering af betalingsbevillinger.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Prioriteter for EU's budget kan kun behandles på EU-niveauet, og disse er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Statsfinansielle konsekvenser

Rådets drøftelse har ingen umiddelbare statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser, men tjener blandt andet det formål at sikre prioritering af budgetdisciplin for 2004-budgettet.

4. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik forelagt notat om den orienterende debat for EU's 2003-budget forud for ECOFIN-rådsmødet den 5. marts 2002.